

Vedlegg 1

Delprosjektenes statusrapporter

våren 2019

«Nå begynner a' med det der igjen»

*- om kjønnsrepresentasjon i museenes
samlings- og formidlingspraksiser*

ARBARK Delrapport – «Sissel Lie - Ung kvinne i krig»

«Prosjektet er ment å styrke synliggjøringen av kvinners historie innenfor et felt som i svært stor grad er dominert av mannlige aktører: andre verdenskrig og norsk motstandsvirksomhet. Ut over å ivareta et kvinnehistorisk perspektiv gjennom å vise en hittil lite kjent og omtalt del av kvinners innsats under andre verdenskrig – her som frivillige i britisk krigstjeneste, vil digitaliserings- og formidlingsprosjektet få fram den kampen datidens enkeltmennesker førte mot undertrykkelse, okkupasjon og diktatur.» (hentet fra prosjektsøknaden)

Aktiviteter våren 2019;

Vi har fotografert hver side i de to albumene fra krigen – det vil si 77 sider i det ene albumet og 113 sider i det andre. I tillegg har vi valgt ut noen bilder som er fotografert for seg, ca. 60 stk.

Materialet har blitt brukt på utstillingen «Krigstid» på Preus museum, hvor det inngår i en bredere fremstilling av kvinnelige fotografer i Norge i perioden 1935-1950. Utstillingen synliggjør de kvinnelige fotografene som publiserte bilder i aviser og magasiner, men viser også Sissel Lies amatørbilder og scrapbooks som først og fremst var ment for privat bruk. Utstillingen kom som en bonus etter at prosjektsøknaden var sendt, og gjorde at vi måtte framskynde arbeidet med digitaliseringen.

Hva gjenstår?

Det gjenstår noe mer arbeid med metadataene og registreringen av opplysninger før alle bildene kan publiseres på Digitalt Museum (DiMu). I tillegg mangler vi en god nok presentasjonsmåte via DiMu, fordi vi ikke bruker Primus, men FotoStation. Vi kommer til å arbeide videre med formidlingsdelen av prosjektet – målet er å lage en nettutstilling på Arbarks egne hjemmeside arbark.no, og kanskje en artikkel på DiMu, hvis vi får på plass en god måte å presentere bildene på. Det ideelle ville vært å kunne bli i albumene digitalt, slik at man får hele konteksten og bildene i riktig rekkefølge.

Endringer i prosjektet?

Da vi skrev prosjektsøknaden, visste vi ikke så mye om Sissel Lies historie. Vi antok at hun deltok som frivillig fra 1942 i Women's Auxillary Air Force, hvor hun tjenestegjorde ved kontrolltjenesten og oppnådde graden fenrik. Nå vet vi at eksilregjeringen, i 1942, innførte verneplikt for alle norske kvinner mellom 18 og 40 som befant seg i utlandet, og at Lies bilder dokumenterer Den norske Hærs kvinnekorps som tjenestegjorde ved Maxwellton House i Skottland. Vi vet også litt mer om Lies karriereutvikling der, via arkivmateriale etter Forsvaret som befinner seg på Riksarkivet. Det har vært en utfordring å grave frem informasjonen – Sissel skiftet navn da hun giftet seg i 1944, og er oppført som Sissel Lie eller Sissel Fosse. I tillegg er kildene få – det er ikke skrevet så mye om kvinnenens innsats under krigen. Dette arbeidet har gjort at vi har hatt mer fokus på arkivene, og på bildene som kilder, og det er noe vi kunne synliggjort videre i formidlingen av materialet.

Ressursbruk; 6 av 9 ukesverk – fakturert prosjektet.

Delrapport, Oslo Museum

OsLove – byhistorie for nybegynnere. Kjønnenes handlingsrom

Til dette prosjektet satte Oslo Museum avd. Bymuseet seg som mål å se på egen institusjon, utstillinger og formidlingspraksis med et kritisk blikk. Følgende spørsmål ble stilt: Er vi med på å reprodusere gamle myter og stereotypier om kjønn i vår utstilling? Er kvinner under- eller overrepresentert? Er fortellingene nyansert og balansert? Er det rom for andre fortellinger enn dem vi har fortalt?

Vinter og vår 2019 har fagkonsulent Heidrun Øverby sett nærmere på basisutstillingen *OsLove – byhistorie for nybegynnere*. Utstillingen åpnet i 2015 og har som mål å trekke opp lange linjer i byens historie. Den skal gi en forståelse av Oslo som bysamfunn og vise hvordan byen alltid har vært preget av innflytting og innvandring. I utstillingen har Øverby sett på hvordan kjønn kommer til syne og blir representert både gjennom tekst og i det visuelle/romlige. Funn og tanker rundt dette ble lagt fram under prosjektets nettverkssamling på Hamar i februar 2019. Noe av det hun kom fram til var at av navngitte historiske personer som trekkes fram i det tekstlige, er ca. 1/3 kvinne. Med blikk på det visuelle i form av fotografier og malerier, og det romlige og forhold til plassering og synlighet, er det tilnærmet lik fordeling mellom kvinner og menn.

Undervisningsopplegget «På sporjakt i Oslohistorien» gjennomføres for 4. trinn og finner sted i den nevnte utstillingen. Her blir elevene kjent med ulike *by-dyr* fra forskjellige tidsperioder, tre er hunkjønn og to er hankjønn. Hvert dyr har tre lydspor hvor de formidler informasjon til elevene. Innholdet i disse lydsporene har blitt analysert med tanke på kjønnsrepresentasjon og handlingsrom. Funn her viser at av personhenvisninger er 40% mannlige, 26% kvinnelige og i 34% er kjønn uspesifisert. Når det gjelder navngitte personer som blir trukket fram (historiske og fiktive) er 10 av 12 hankjønn. Disse funnene tas med inn til evalueringsmøtet for undervisningsopplegget i juni.

De nevnte resultatene er kvantitative og gir, slik de er presentert her, ingen fullverdig forståelse av hverken utstillingen eller undervisningsopplegget. Men de legger et grunnlag og gir rom for gode refleksjoner frem mot prosjektets andre del: å utarbeide et pedagogisk opplegg som utfordrer og tester kjønnsnormer og oppfatninger av kjønn. Her er ønsket å bevisstgjøre både institusjonen og vårt publikum om betydning av god kjønnsbalanse, representasjon og synliggjøring av kjønn i museal praksis. Opprinnelig var dette satt til å skulle utarbeides vår 2019, men på grunn av svangerskapspermisjon er dette utsatt til høst/vinter 2019.

Til nå er det kun brukt egne arbeidstimer til prosjektet, tilsvarende ca. 3 arbeidsdager, eksklusivt nettverkssamlingen i februar.

Prosjekt «Nå begynner a' med det der igjen»

Rapport pr. mai 2019 Maihaugen

Maihaugen arbeider med ny fast hovedutstilling med høydepunkter fra museets omfattende samling. Utstillingen har arbeidstittelen «Impulser» og vil åpne høsten 2020.

Utstillingen skal vise vår kulturarv i et internasjonalt perspektiv. Vi vil vise hvordan Norge på 1700- og 1800-tallet og tilbake til middelalderen var påvirket av impulser fra Europa og verden for øvrig. Grunnleggeren Anders Sandvigs mål med samlingen var å vise vår nasjonale identitet og særpreg i en tid med unionsoppløsning og bygging av en selvstendig norsk stat. I dag opplever vi sterk påvirkning fra verden rundt oss. Vi handler varer fra hele verden, kommuniserer globalt i en digital mediehverdag og opplever store folkeforflytninger. Men også for flere hundre år siden skjedde utviklingen i møte mellom mennesker og kulturer.

Utstillingen blir delt inn i 11 hovedtema: Anders Sandvig og Maihaugen, mat og drikke, møbler og interiør, bildevev, folkedrakter, våpen, stavkirker og kirkekunst, boksamlingen, musikk, bygdehåndverkeren og leker.

Enkeltpersoner

Innenfor hvert tema vil vi trekke fram enkelthistorier, enkeltobjekt eller enkeltpersoner for å levendegjøre og illustrere temaene. Minst 50 % av disse skal være kvinnerelatert.

Eksempler på dette er pr. i dag:

Mat og drikke: Her trekker vi fram den håndskrevne kokeboka til Christine Storm Munch (1746–1825). Hun var prestekone i Vågå og gjennom hennes bok ser vi hvordan kontinentale råvarer inngikk i norske embetsfamiliers kjøkken. Maihaugen eier kokeboka og den vil bli studert nærmere.

Møbler og interiør: Vi ser på temaet lokal møbeltradisjon i lys av Arts and Crafts-bevegelsen. På Lillehammer var kunstnermiljøet med på å formgi møbler som ble produsert lokalt, inspirert av internasjonale trender. De fleste kunstnerne og håndverkerne var menn, men kvinner var på linje med menn forbrukere. Her vil vi trekke frem Sigrid Undset, som for øvrig var en viktig del i den lokale kunstnerkolonien, og hennes datter Maren Charlotte. På Bjerkebæk er det flere møbler av denne typen, vi vil stille ut Maren Charlottes seng. Det har også nylig kommet for dagen et originaldokument til et legat Sigrid Undset opprettet med nobelprispengene hun vant i 1928, i datterens navn.

Folkekunst: Gudbrandsdalen var et viktig sentrum i Norge for folkekunsten. Når det gjelder trearbeider ble mesteparten av dette utført av menn, men ved å velge ut gjenstander med påmalte kvinnenavn, for eksempel kister til brudeutstyr, vil vi gå til originalkilder for å finne ut mer om disse kvinner og slik sett se på gjenstandene ut fra en brukers perspektiv.

Anders Sandvig og Maihaugen: Anders Sandvig er museets grunnlegger og mye av gjenstandssamlingen som nå skal vises ble samlet inn i hans tid ved museet. Hans kone var og har vært lite synlig i museets arbeid. Hun styrte hjem og hus med fem barn, og det var ved hjelp av penger fra hennes familie at hans drøm kunne bli realisert, både tidsmessig og ressursmessig. Det vil være naturlig å rette et nytt blikk på henne.

Billedvev: Gudbrandsdalen var et sentrum i Norge for billedvev i perioden 1650–1750. Teknikk- og motivmessig kom impulser fra Europa. De europeiske håndverkerne var i hovedsak menn, mens alt tyder på at det var kvinner som var spesialistene i Norge, selv om vi ikke kjenner navnene på mange.

Prosjektnummer: 332953

Våpen: Maihaugen har en omfattende våpensamling. Blant våpen som vil bli stilt ut er Sinclairs pistoler og våpen knytta til skottetoget i 1612. Flere sagn knytter seg til dette slaget, ikke minst legenden av Pillarguri. Den vil det være naturlig å fortelle her.

Illustrasjoner:

I tillegg til historiene som fortelles gjennom gjenstandene i utstillingen, vil det også være kontrastvegger i utstillingsrommet med fokus på lokal og internasjonal kontekst. Her tenker vi oss bruk av foto, tegninger, maleri og andre illustrasjoner. Vi vil jobbe spesielt med å finne fram til illustrasjoner med kvinner eller på annen måte relatert til kvinner.

Utvikling av metode: Vi jobber bevisst for å ha et kvinnehistorisk perspektiv på utstillingen. De forskjellige innfallsvinklene vi utforsker i denne utstillingen vil bidra til arbeidet med å utvikle en metode. Ved å gå i dybden av tema og med et nytt perspektiv vil vi kunne få ny kunnskap som vil nyansere og utfylle vårt syn på fortida.

Ressursbruk: Vi er en utstillingsgruppe på 5 personer som jobber med utstillingen. I tillegg til meg, historiker og kurator, som har et spesielt fokus på det kvinnehistoriske, er det en kurator, en pedagog, en utstillingskonsulent og en prosjektleder. Vi har også samarbeid med arkitektene LPO for å formgi utstillingen. Det kvinnehistoriske perspektivet har vi med gjennom prosessen, og vi hadde fokus på det bl.a. på en studiereise til København og Sjælland høsten 2018. Beregner å ha brukt 5 ukesverk på prosjektet i vår. Vil bruke 5 ukesverk i høst og 5 ukesverk våren 2020.

NORSK TEKNISK MUSEUM: Nå begynner 'a med der igjen

Delrapport: Kvinner i industriutstillingene

Aktivitet eter våren 2019: Hva er gjort i prosjektet

Utarbeidelse av forslag til utstillingsplan basert på søknaden **Kvinner og industrialisering – et bidrag til fornying av Norsk Teknisk Museums industriutstillinger.**

Tema	Historie	Problemstillinger	Objekter
<p>Britiske kvinner i norsk tekstilindustri</p>	<p>Tekstilindustrien i Norge ble bygget opp ved hjelp av teknisk kunnskap hentet fra Storbritannia. Maskiner ble kjøpt inn fra firmaer i Leeds og Manchester. Maskinfirmaene skaffet også arbeidere som kunne betjene maskinene, og lærte opp de norske arbeiderne. De fleste var menn, men det kom også en del kvinner – koner og døtre som fulgte med mennene. Flere, også barna, ble ansatt i fabrikkene. Det er også grunn til å tro at kvinner kom på egenhånd for å søke arbeid, men lite forskning er gjort på dette. Det er også vanskelig å finne disse jentene/ kvinnene i arkivene fordi for eksempel i lønningsbøkene står de laveste stillingene uten navn, bare som</p>	<p>Kristine Bruland har skrevet om britisk teknologioverføring i norsk tekstilindustri på 1800-tallet og definerer teknologi som «a complex amalgam of knowledge, skills and devices.»</p> <p>Gjaldt dette også for de typiske kvinneyrkene? Hva besto disse ulike kunnskapene av?</p> <p>Andre problemstillinger: Hvordan var det å være britisk jente/kvinne i Christiania? Fantes det egne miljøer, gikk de på norsk skole, hvor integrerte ble de i det norske samfunnet?</p>	 <p>Utsnitt av Ole Tobias Olsens fotografi fra Grorud Klædesfabrik, drevet av Stepen Marmont fra Leeds, som kom med sin familie til Hjula i 1863.</p>

	nummererte veversker og spokersker.		
Betzy Kjelsberg, landets første kvinnelige fabrikkinspektør	Betzy Kjelsberg (1866-1950) var kvinnesakskvinne og landets første kvinnelige fabrikkinspektise med spesielt ansvar for kvinners arbeidsvilkår, ansatt fra 1910-1935. Hun reiste rundt i hele landet og jobbet for bedre arbeidsforhold for kvinnelige arbeidere. Dette førte til bedre hygieniske forhold i fabrikkene, som bad, spiserom, elektrisitet og egne soverom for kvinner. Hun fortalte selv i et intervju med Alle Kvinners Blad om en 17 år gammel jente som var kokk i Sulitjelma Gruber og som sa: "jeg vasker og skurer, koker og steller for mannfolka, men jeg klarer ikke være kjerring au for dem alle." Dette førte til at det ble påbudt med egne soverom for kvinnene på anlegg. Kjelsberg var også den norske regjeringens representant ved internasjonale arbeidskonferanser i Genève.	Betzy Kjelsberg er en av pionerne innen norsk sosialpolitikk og kvinnesak. Hun satte kvinners helse og hygieniske forhold på dagsorden, noe som gjorde at forholdene bedret seg kraftig i hele industrien. Hva betydde dette for utviklingen av den norske velferdsstaten? Er det mulig å si noe om hvilken rolle Kjelsbergs engasjement innenfor kvinnesak spilte for hennes videre karriere innen helsepolitikk? Og hvordan flyttet fokuset i industrien seg fra ren inntjening til velferd i disse årene?	 <p>Termo matkurv for fabrikkarbeidere for oppbevaring av varm mat, anbefalt brukt av Betzy Kjelsberg omkring 1910, gitt til NTM i 1937.</p>

<p>Også kvinnelige fotografer fotograferte industri</p>	<p>Fotografyrket var fra starten et kvinneyrke og en mulighet for kvinner å tjene egne penger. I 1875 var det registrert 24 kvinnelige fotografer i Norge; i 1910 var tallet økt til 118. Borghild Flogeland (1882-1962) utdannet seg som fotograf hos Fotograf Rude. I 1906 startet hun Flogelands Fotoatelier i Drammen. Samme år giftet hun seg med Hans Chr Christoffersen. Hun lærte opp han som fotograf, og ganske snart overtok han forretningen, slik det fremgår i folketellingen og i avisene fra denne tiden. Flogelands atelier ble solgt i 1916, og i 1924 etablerte Christoffersen Fotomagasinet, i 1961 overtatt av datteren Dagny Holthe.</p>	<p>Denne historien kan sees som et eksempel på hvordan den kvinnelige fotografen, som fikk mulighet til utdannelse og selvstendig økonomi, forsvinner inn i de mannsdominerte samfunnsstrukturene som har preget vårt samfunn og gjør kvinner usynlige.</p> <p>Hvorfor var fotografyrket et "passende" yrke for kvinner omkring 1900? Hvilken rolle spilte nettverkene, som kvinnesaksforeningene og de kvinnelige handelsstandsforeningene? Og hva med fotografiene de tok: Er det sant at kvinner var best på å fotografere barn og kattepusser?</p>	 <p>Tømmermerking på Drammenselva, 1914. Foto: Flogelands Atelier</p>
<p>Tekstilproduksjon i dag</p>	<p>I dag er tekstilproduksjonen globalisert. De klærne vi bruker er ikke produsert i hjembyen eller nabobygda. De blir sendt jorda rundt mange ganger, først som et ledd i produksjons- og distribusjonsprosessen. Etter bruk blir de resirkulert, og</p>	<p>Hvordan er forholdene i den globale tekstilindustrien i dag? Hva med dongeribuxsa? Den regnes ofte som en versting i forhold til klima, med stort forbruk av kjemiske fargestoffer og skadelige arbeidsprosesser for de ansatte. Hva er</p>	<p>KUNNSKAP</p> <p>Publisert 06.05.2017 — Skriv en kommentar</p> <p>Hvordan shoppe etisk</p> <p>Skrivet av stinehlis</p>

<p>sendt tilbake til Asia eller Afrika for å selges på bruktmarkedet der.</p> <p>Etisk produksjon og handel handler om klima, men også om arbeidsforhold og lønninger for de som produserer. Fortsatt er det flest kvinner som jobber i tekstilindustrien. Mange kvinner engasjerer seg også i etiske spørsmål knyttet til konsum. Et eksempel er bloggeren Stine Friis. Billig produksjon er en trussel mot klimaet. Samtidig er industrien en mulighet til å tjene penger og få et bedre liv. Mye er likt i den asiatiske tekstilindustrien i dag med hvordan det var i Norge for 150 år siden.</p>	<p>historien bak dongeribuksas sterke posisjon i verdens kleskultur?</p> <p>Hvilke muligheter har vi som forbrukere for å påvirke og forbedre produksjonsforholdene? Hvilke nettsider og apper finnes? Er kvinner mer positivt innstilt til etisk andel enn menn?</p>	<p>http://stinefriis.com/2017/10/03/hvordan-shoppe-etisk/</p>
---	---	--

Arrangementer våren 2019:

- Nettverksmøte og oppstartsmøte, Anno Museum, 6.-8. februar 2019
- Referansegruppe for nettsiden kvinnehistorie.no, Kilden, 1. mars 2019
- Årets 8. mars arrangement om Barselhjemutstillingen 1916: «Kvinnekamp 1919 og 2019» Presentasjon av Arkivet etter Barselhjemutstillingen, som kom på Norges Dokumentarvliste i 2018, etterfulgt av paneldiskusjon om betydningen av Katti Anker Møllers arbeid for kvinner og mødrehygiene i dag, 10. mars 2019
- Besøk hos Stockholms Kvinnohistoriska, samtaler om erfaringer og nye prosjekter, 6. mai 2019.
- Planlegging av arrangement 13. juni om behovet for et eget kvinnefokus i museene, inspirert av Stockholms Kvinnohistoriska, i samarbeid med Voksenåsen.
- Studentuka 2019 ved studiestart i august, under planlegging: «Skjulte kvinner» relatert til utstillingen «Blind Spot» som åpner i slutten av mai.

Hva gjenstår:

- Videreutvikling, diskusjoner og ferdigstilling av de fire utstillingskonseptene
- Skrivning av tekster, fremfinning og klargjøring av gjenstander og fotografier, plassering i utstilling
- Utvikling av skoleprogram med kvinnehistorisk innhold
- Nye arrangementer med kvinnehistorisk innhold
- Jobbing med en metode for kvinnehistorisk innhold

Evt. endringer i prosjektet (sett opp mot hva som ble skrevet i søknaden)

Rammene for fornyelsesprosjektet er i hovedsak fulgt der målet har vært å skape en bredere forståelse av endringene som skjedde i industrien og i samfunnet i den aktuelle perioden fra 1850-1930. Det har imidlertid vært mer fokus på aktuelle temaer, både ved å ta inn dagens tekstilproduksjon i utstillingen (særlig relevant for skoleelever) og på arrangementssiden, ved å hekte seg på arrangementer som er eksternt initiert. Denne tendensen vil trolig fortsette i resten av prosjektperioden.

Ressursbruk, egne (inkl. arb.timer) og evt. hva som faktureres prosjektet.

Ressursbruk, arbeidstimer 1. januar - 1. mai 2019: 34,35 t

Fakturering før 1. mai 2019: kr. 1674,-

Resultater allerede nå

Et resultat allerede nå er at det gjør det enklere å trekke inn kjønns- og kvinneperspektiv i arbeidet.

STIKLESTAD NASJONALE KULTURSENTER

Delrapport 1: Kvinner i næringslivet

SNK skal se nærmere på den tollen kvinnelige gründere og næringsdrivende har spilt i tettsteds- og byutvikling. Vi vet at kvinner har vært aktive bidragsyttere, men at de gjerne har drevet forretningsvirksomhet i mindre skala enn sine mannlige kolleger. Hvordan gjenspeiles denne virksomheten i museenes samlinger? Hvordan blir/har denne virksomheten litt formidlet?

Aktiviteter våren 2019

Vi har så vidt kommet i gang med arbeidet. Vi holder nå på med en gjennomgang av den lokale folketellingen fra 1900. Målet er å finne de kvinnene som drev næringsvirksomhet da. Noe av bakgrunnen for at vi velger å starte med år 1900, er at vi har mottatt arkivet etter Stjørdal Håndverkerforening, som ble etablert nettopp i 1900. Et annet forhold som forklarer valget, er at de håndverkerbygningene som er flyttet fra Stjørdal sentrum til museet, er fra den samme tiden. Mye av museets formidling tar også for seg tiden rundt og etter forrige århundreskifte. Folketellingen er en av flere kilder vi kommer til å bruke i arbeidet.

Hva gjenstår?

Prosjektet skal gå over tre år: Størsteparten av kildematerialet gjennomgås i 2019 for å få oversikt over den kvinnelige næringsvirksomheten. Først når vi har skaffet oss slik oversikt, kan vi undersøke samlingene for å finne ut hvilke spor de kvinnelige forretningsdrivende har satt etter seg i museets samlinger. Undersøkelsen av samlingene vil pågå gjennom 2020.

Endringer

Så langt går prosjektet som forutsatt i søknaden.

Ressursbruk

Hittil er det brukt omtrent et ukesverk i prosjektet; da er ikke samlingen tatt med.

Stjørdal, 29. April 2019/Sølvi Dahlen Lauvsnes

Delrapport 1 fra Kvinnemuseet

Delprosjektene Oslo Kvinnelige handelstandsforening arkiv og «Silenced/Hysj!» - fortellinger om abort og seksualitet

Oslo Kvinnelige Handelsstands Forenings arkiv (1890-1977)

I dette prosjektet har Kvinnemuseet hatt som mål å sette søkelys på en viktig del av norsk arbeiderhistorie, samt å synliggjøre rollen Oslo Kvinnelige Handelsstands Forening (OKHF) spilte i kampen for rettigheter og sosial velferd.

Kvinnemuseet forvalter arkivet etter OKHF. Dette prosjektet har tatt sikte på å registrere og digitalisere arkivet. Resultatene vil publiseres gjennom ASTA-portalen når alt er ferdigkatalogisert. Deler av papirarkivet kan også egne seg for publisering på digitaltmuseum.no, og dette vil vurderes i løpet av prosessen. Fotosamlingen som tilhører arkivet vil ordnes, katalogiseres og publiseres på digitaltmuseum.no når ferdigstilt. Materialet vil også kunne gjøres bruk av i formidlingsprosjekter, samt for forskere og andre.

Vinter 2018/2019 har konservator Mona Holm fra Kvinnemuseet, Christer Nilsson konservator/arkivar fra Norsk skogmuseum og fotograf/fotoarkivar Torill Skaraas Hofseth fra Anno museum arbeidet med ordning og katalogisering av både papirarkiv og fotosamling. Arbeidet er godt i gang, og alt materialet er registrert og katalogisert. Det mangler avfotografering, gjennomgang av registreringstekster, publisering på Arkivportalen og digitaltmuseum.no. , samt utvalg og digitalisering av deler av papirarkiv.

Til nå er det brukt både egne arbeidstimer til prosjektet, samt innleide tjenester som utgjør i underkant av fem ukeverk (160 arbeidstimer). Delprosjektet ferdigstilles innen utgangen av 2019, og vi tar sikte på å fakturere prosjektet ved årsskiftet.

Prosjektansvarlig er Mona Holm fra Kvinnemuseet, Anno museum

«Silenced/Hysj!» – historier om abort og seksualitet

Dette utstillings- og formidlingsprosjektet har så langt i all hovedsak arbeidet med finansiering i 2019, og vil ikke rapportere på konkrete prosjekterresultater før neste delrapport i juni 2020. Utstillingsåpningen er skjøvet til våren 2021.

Prosjektansvarlig er Mona Holm fra Kvinnemuseet, Anno museum

Delprosjekt rapport vår 2019

Kilden kjønnsforskning

Kilden kjønnsforskning.no har så langt publisert to artikler fra prosjektet i nyhetsmagasinet.

En artikkel fra prosjektets oppstartsseminaret på Lillehammer og en om prosjektet til ARBARK:

<http://kjonnsforskning.no/nb/2019/02/ny-satsing-pa-kjonn-i-norske-museer>

<http://kjonnsforskning.no/nb/2019/04/kvinnelige-fotografer-er-ofte-ukjente>

Planen er å skrive til sammen ti saker fra prosjektet, så da gjenstår det å skrive åtte artikler til.

Neste artikkel er planlagt i september 2019, og vil omhandle resultater fra prosjektets kartlegging av museenes praksiser knyttet til kjønnsperspektiv i samlingsforvaltning og formidling.

Vårt bidrag i prosjektet er budsjettet til 165 000 kr, hvorav 110 000 skal faktureres og 55 000 er egenandel. Summen er beregnet utfra pris og reiseutgifter per artikkel. Vi planlegger å fakturere samlet når alle artiklene er skrevet og publisert, altså høsten 2020.